

Da det underhaanden er oplyst for Udvalget, at Søfartsministeriets Overvejelser med Hensyn til de nævnte Forhold vedrørende Ulykkesforsikringsforbundet endnu ikke er afsluttet, har Udvalget ikke ment at kunne tage Stilling til Spørgsmaalet om ændrede Regler for Statstilskuddet til Forbundet.

8. Forskellige Ændringer.

Udvalget har behandlet en Del mindre betydende Ændringer i Loven, hvoraf de fleste tidligere har været fremme, idet de har været optaget i det Lovforslag, som var forelagt for Rigsdagen i Rigsdagssamlingen 1924—25.

Udvalget indstiller følgende Ændringer:

§ 2.

1. Stk. affattes saaledes: Stat og Kommune yder deres Tjenestemænd og Arbejdere samt Personer, der udøver borgerlige eller kommunale Ombud, Erstatning efter denne Lovs Regler. For de af Staten og Kommunerne beskæftigede Personers Vedkommende vil Reglerne — for Kommunernes Vedkommende efter Indstilling fra Kommunalbestyrelserne — dog under Hensyn til deres særlige Forhold kunne lempes ved kongelig Anordning; det samme skal være Tilfældet for Personer, der lønnes af Statens aarlige Ydelser til Kongen; Erklæring fra Arbejderforsikrings-Raadet skal i saa Fald forud indhentes.

Motivering:

Efter den nugældende Lov har det ikke været muligt at yde Erstatning i Henhold til Loven i Tilfælde, hvor en Person kommer til Skade under Udøvelse af borgerlige Ombud, saasom Hvervet som mødepligtig Brandmand eller Snekaster. Da de paagældende heller ikke har haft Krav overfor vedkommende Kommune, har de overhovedet ikke kunnet opnaa Erstatning. Da man maa finde dette urimeligt, foreslaar man indføjjet en Bestemmelse om, at Stat og Kommune ogsaa skal yde Erstatning i Henhold til Lovens Regler til Personer, der udøver borgerlige eller kommunale Ombud.

Da man maa formene, at de Hensyn, som taler for, at der med Hensyn til de af Staten beskæftigede Personer ved kgl. Anordning skal kunne ske Lempelser i Lovens Regler, ogsaa er gældende for saa vidt angaar de af Kommunerne beskæftigede Personer, foreslaar man en hertil sigtende Bestemmelse indsat i Loven.

§ 3.

I 1. Stk. udgaar Ordene »den forsikredes Forsøg paa Redning af Menneskeliv«.

Motivering:

Der er i Udvalget Enighed om, at der bør ydes Erstatning for Ulykkestilfælde, indtrufne under ethvert Forsøg paa Redning af Menneskeliv, uanset om dette sker i Sammenhæng med en Beskæftigelse, der falder ind under Loven eller ej. Ligeledes er der Enighed om, at Staten i alle Tilfælde bør udrede Erstatningen, og man stiller derfor Forslag om en dertil sigtende Ændring til Lovens § 74.

§ 4.

Til 1. Stk. føjes: »Indvilliger Raadet i at genoptage Sagen, vil der fra de Ydelser, der tillægges de paagældende efter denne Lov, være at fradrage det Beløb, de maatte have opnaaet ved Retssagen, for saa vidt og i den Udstrækning det er Erstatning for Følger, der er Genstand for Erstatning efter denne Lov.«